

[Vejen.]

var stillet, og vi ved, hvorledes der i 1925 skete Henvendelser til Lovgivningsmagten fra ca. 87 pCt. af Menighedsraadene rundt omkring i Landet om at faa forandret disse Forhold, saadan at Præsterne i 3die Lønningsklasse kom op paa et højere Løniveau.

Nu gaar man altsaa til at foreslaa Oprettelse af en ny 3die Klasse, som kommer ind under økonomiske Vilkaar, som vi fra vor Side kun med Beklagelse vil se gennemført. Vi er imod at gennemføre en saadan ny Bundklasse. Der kan til Grund for Gennemførelsen af en saadan Grundklasse ligge den Betragtning, at det for Eftertiden vil blive nemmere at sammenlægge Præsteembeder, idet disse ca. 200 lavtlønnede Præsteembeder er de Embeder, der har det laveste Folketal, Embederne under 1 000 Indbyggere. Nu kan der siges meget for eller imod det at sammenlægge Embeder, men at vi her ved en Lønningslov gaar ind for et System, som saa at sige gør det absolut nødvendigt at gaa til en Sammenlægning, synes jeg er forkert. Der er jo sikkert adskillige Steder her i Landet, hvor der ligger smaa Embeder Side om Side, og hvor man godt kunde tænke sig, at Forholdene kunde være saadanne, at Embederne kunde lægges sammen og derved komme op i en højere Lønklasse.

Der er ogsaa et andet Moment, jeg ønsker at fremhæve, og det er det, at hvis man gaar til at oprette den Slags Embeder, om hvilke det kan siges — og jeg ved, at det siges —, at det ikke er til Skade for en eneste af de Præster, som sidder i Embede nu, saa vil der, naar der kommer nye Præster ind i disse Embeder, rejse sig en Bevægelse i Befolkningen og en Bevægelse indenfor Præstestanden for at faa disse Embeder op paa et højere Løntrin, og det synes jeg man bør undgaa. Naar vi skal revidere Præstelønningslovene, skal vi ikke indføre Bestemmelser, om hvilke man kan være sikker paa, at der vil blive agiteret imod dem baade fra Præstestandens Side og fra Befolkningens Side, for at vi skal gaa til at hæve Embederne i denne ny Bundklasse op i en højere Lønklasse.

Set ud fra Menighedernes Synspunkt, fra Befolkningens Synspunkt synes jeg ogsaa, det er forkert. Det, vi nemlig gennemfører, hvis Lovforslaget gennemføres i den foreliggende Skikkelse, er — kan man vel godt sige — Fattigpastorater, Pastorater, som til Stadighed vil have Præster, som er uforholdsmæssigt lavt lønnede. Det er ikke til Gavn for Præstestanden, det er ikke til

Gavn for Menighederne og mindst af alt til Gavn for de smaa Embeder, som jeg har kaldt Fattigpastorater.

Sagen er nemlig den, at selv om det fra visse Sider siges — og der er ingen Tvivl om, at det vil blive sagt —, at denne Lønningsklasse kun er at betragte som et Gennemgangsled, at de unge Præster, som kommer ind i disse Embeder, kun vil komme til at sidde der i ganske faa Aar og saa vil blive forflyttet, saa vil dette ikke altid blive Tilfældet. Vi maa huske paa, at vort Lønssystem nok bygger paa Forflyttelse, men det er ikke som hidtil saaledes, at Ministeren efter Forgodtbefindende kan forflytte — hvis det var saadan, vilde Faren ikke være saa stor —, det er nu Menighedsraadene, som har den afgørende Indflydelse paa Kaldelsen af Præsterne; og saa er det sandsynligt, at der er en Del af Præsterne, flere eller færre — det kan man ikke have nogen Mening om —, som bliver hængende i Bundklassen med den lave Løn.

Men saa er der en Ting til. Selv om det skulde vise sig, at Præsterne kan blive forflyttet, kan man spørge, om Menighederne er tjent med denne hyppige Skiften Præst. Vil det være til Held for en Menighed at skifte Præst saa at sige regelmæssigt hvert 4de, 5te, 6te eller 7de Aar? Det vil jeg sætte et Spørgsmaalstegn ved. Jeg tror ikke, det er heldigt.

Hvis man ser paa, hvad Præstestanden som Helhed vil være tjent med, tror jeg heller ikke, at et saadant System er heldigt. Det er muligt, at Præsteforeningen vil gaa ind for det System, her er foreslaaet, ud fra den Betragtning, at ingen af de nuværende Præster vil komme til at gaa ned i Løn, og at de, der kommer i Fremtiden, ved, hvad de gaar ind til, saa dem behøver man ikke at have Medynk med. Men denne Betragtning mener jeg ikke vi kan lægge til Grund. Det, vi skal gøre, er at søge at gennemføre det, som den hele Præstestand og dermed ogsaa den fremtidige Præstestand kan være bedst tjent med, ligesom jeg mener, det er vor Pligt at tage Hensyn til, hvad Sogmenighederne i Længden kan være bedst tjent med. Og derfor mener jeg altsaa, at det, der er foreslaaet her med Hensyn til de 3 Klasser af Præstelønninger, ikke er heldigt.

Det foreslaas nu at stryge § 14 i den gamle Lønningslov. Denne Paragraf gaar ud paa, at naar en Præst har gjort 10 Aars Tjeneste i et Embede, kan Menighedsraadet stille Forslag om, at han rykker op i en højere Lønklasse. Jeg for mit Vedkommende